

מ"ת 58842/06/19 - מדינת ישראל נגד ויאם חסן

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 58842-06-19 מדינת ישראל נ' חסן(עציר)
תיק חיצוני: 224863/2019

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	ויאם חסן (עציר)

החלטה

1. בקשה למעצר ממשי עד לתום ההליכים.
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת רצח. על פי הנטען בכתב האישום במהלך מרץ 2019, או סמוך לכך, התגלע סכסוך בין המשיב ובין דניאל חלבי (להלן: "**המנוח**") בנוגע לנערה, אמארה שמה.
3. ביום 25.5.19 התפתח וויכוח מילולי בין המשיב לבין המנוח על רקע אירוע שהתרחש בבריכה, אירוע הכרוך באותה נערה. המנוח ואחיו אייל, ניהלו מספר שיחות וחילופי התכתבויות עם המשיב וסיכמו כי יפגשו באיזור הבריכה.
4. על פי כתב האישום הצטייד המשיב באלות ובסכין והגיע עם אחיו ריאן, עם חסין חלבי (להלן: "**חסין**"), סולטן רכאב (להלן: "**סולטן**") וחליל כיוף. החבורה הגיעה ברכב מסוג סקודה לכביש המצוי סמוך לבריכה ולשם הגיעו גם המנוח ואחיו אייל. בהמשך הגיעו למקום גם אביו של המנוח- סאמי חלבי ופאיז מחרז, זאת ברכב מסוג אופל.
5. במקום התפתחה קטטה, נעשה שימוש באלות. בשלב כזה או אחר המשיב שלף סכין, דקר את המנוח שלוש דקירות- שתיים בבית השחי משמאל ואחת בחזה משמאל. המנוח התמוטט מיד על הכביש. אייל אשר הבחין כי המשיב אווז בידו סכין, רדף אחרי המשיב, היכה באמצעות אלה בידו, עד אשר הסכין נשמטה מיד המשיב, והמשיך להכות בו בחלקים נוספים בגופו.
6. המשיב וריאן נמלטו מהמקום ברכב הסקודה. המנוח מת מפצעיו.

עמוד 1

7. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה כנגד המשיב בקשה למעצר עד לתום ההליכים כנגדו. ביום 11.7.19, טען ב"כ המשיב כי אגב שקיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת האמור בכתב האישום, קיימים קשיים בתשתית זו, ועוצמת הראיות אינה גבוהה, ועל כן, הואיל ועסקין במשיב- נאשם צעיר בעל עבר רכושי מצומצם יחסית, יש להעדיף חלופה, חרף טיבו של האישום.
8. ב"כ המבקשת טענה כי דין המשיב למעצר עד לתום ההליכים כנגדו.
9. ב"כ המבקשת ציינה כי אין מחלוקת לגבי סכסוך אשר היה קיים בין המשיב לבין המנוח. ההתכתבויות (מסמך "עב") מדברות בעד עצמן. גם חילופי השיחות בין אח המנוח אייל ובין המשיב מדברים בעד עצמם. ההתלהמות, הלשון הבוטה והרצון להתגרות האחד במשנהו, ניכרים לעין. ב"כ המבקשת הפנתה לתיאור התגרה על ידי כל המעורבים, זיהוי המשיב כמי שאוחז בסכין, בעיקר על ידי אייל, וכן לממצאים הפורנזיים.
10. ב"כ המשיב הטעין כי אין כל ראיה לגבי הצטיידות בסכין מראש, בניגוד לנטען בכתב האישום. ב"כ המשיב אישר קיומה של מחלוקת ומריבה בין המשיב לבין המנוח, בנוגע לאותה נערה ואף קיומה של אותה התגרות וחילופי דברים בברכה.
11. ב"כ המשיב הוסיף כי מי שהותקף באלות הוא המשיב עצמו וכן חוסין, ולא המנוח או אחיו. עוד מציין ב"כ המשיב כי אין איש שראה את עצם הדקירה של המנוח, שלא לדבר על כך שמדובר בשלוש דקירות.
12. ב"כ המשיב מציין כי אכן כאמור קיימת תשתית ראייתית לכאורית למניע, אולי אף למעשה, אך ביחס למעשה, עוצמת התשתית אינה גבוהה.

ראיות לכאורה -

13. כידוע, בשלב זה, ההכרעה נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, כשיש לבחון קיומו של סיכוי סביר להוכחת אשמה (בש"פ 562/18); מדובר בתשתית לכאורית בלבד, אשר רק פירוט וסתירות מהותיות תשלולנה אותה תשתית (בש"פ 4458/18).
14. ביהמ"ש אינו נדרש למשקל העדויות או מהימנות עדים (בש"פ 1899/18); אין די בהצבעה על סתירות קלות בדברי העדים על מנת לשלול התשתית הלכאורית (בש"פ 352/11), ויש צורך בסתירות המקעקעות לחלוטין הגרסה על מנת לכרסם בפוטנציאל הראייתי בשלב הלכאורי
- ככלל, על בית המשפט לבחון גם בשלב המעצר קיומן של תוספות ראייתיות (בש"פ 6206/05 נאצר), אך די בראיה מסייעת או מחזקת **לכאורית** (בש"פ 2571/11).

15. שתיקת נאשם בחקירתו יכולה לחזק התשתית הראייתית (בש"פ 562/18; בש"פ 916/18).

16. גם ראיות נסיבתיות יכולות להתגבש לכלל מארג של ראיות היכולות להצדיק הותרת נאשמים במעצר (בש"פ 1977/94 אוחנה); השאלה היא עצמת הראיות. ראה גם בש"פ 8311/13 אברמוב, פסקה 21 והאסמכתאות שם.

כעת יש לבחון הראיות הקונקרטיות בתיק זה.

הודעות

17. העדות המרכזית עליה נסמך כתב האישום, הנה עדות אחיו של המנוח, אייל חלבי. בהודעה מיום 26.5.19 תיאר אייל כי המחלוקת החלה עקב כך שדובר על מישהו המצוי בברכה "שמתחיל עם אמארה". שמו של הבחור הוזכר- ויאם. אייל מתאר כיצד מתחילים גידופים ואיומים, נקבע מפגש ואז מגיעים המנוח ואייל למקום המפגש. לדבריו רואים האחים שלושה אנשים יורדים מרכב סקודה, עם אלות בידיים. אייל מציין כי הוא דחף את הנהג, לקח ממנו את האלה. על פי ההודעה מציין אייל "אני מסתכל מאחוריי, ואני רואה בחור רזה מלא קעקועים יש לו סכין ביד, היא כולה מלאה דם וגם היד שלו מלא דם... והבחור הרזה עם הקעקועים שלאחר מכן אמרו לי שקוראים לו ויאם היה מחזיק סכין ביד ואז אני התחלתי להרביץ לבחור הזה עם הסכין, הרבצתי לו עם האלה על היד שלו ואז עפה הסכין מהיד שלו... " (שורה 26 ואילך, גם שורה 53) ... "אני ראיתי שהסכין נפלה על הרצפה" (שורה 70, ראה גם שורה 89).

18. בהודעה מיום 3.6.19 מפרט אייל שאביו הגיע אחריו. התוקפים הגיעו בסקודה, הוא ראה שלושה אנשים- חסין חלבי, שנהג בסקודה, ויאם וריאן. אייל מאשר שאח של ויאם ניגש אליו, הוא דחף ולקח לו את המקל "... ואז ראיתי שאחי שוכב על הרצפה כולו בדם ויאם בורח מהמקום ומחזיק ביד סכין... אני רצתי אל ויאם והרבצתי לו עם המקל ביד שהוא החזיק את הסכין והוא הפיל את הסכין על הרצפה..."

19. עדות נוספת מיום 11.6.19 מספר אייל שלקח את האלה מאח של ויאם, ריאן, מוסיף ומציין שמשך את ויאם מהרכב ולגבי חוסין "לא שם לב" לחלקו.

20. ביום 16.6.19 בהודעתו מציין אייל כי זיהה את ויאם בתחנה כבר ביום 26.5.19 (עם כי בהודעה מציין 26.6.19). אייל מוסיף שמהלך הקטטה ככל הנראה פגע בחוסין שהיה עימות ראשוני בינו לבין ויאם. אייל מציין שנית כי חטף את האלה מאח של ויאם, משך את ויאם מהרכב והחל להכותו. חוסין תפס אותו מאחור. ויאם ניגש לדניאל. אייל מכה את חוסין באלה ואז קולט את ויאם עם הסכין. אייל מאשר שראה דם על ידו של ויאם.

21. גם אם מדובר בעדות מתפתחת, העובדות בסופו של יום קוהרנטיות. התיאור של אייל הכיצד הוא יוצא מהרכב, לוקח אלה מריאן, מושך את ויאם ומכה בו, נתפס על ידי חוסין ומכה בחוסין, ואז רואה את ויאם אוחז בסכין ואת אחיו מוטל הרצפה. אייל מאשר כי היכה בידו של ויאם, כי הסכין נפלה, וכי ויאם נמלט.
22. עדות זו לא תסתר, גם לאחר עיון במלוא חומר החקירה. בבסיס העדות תואמת עובדות כתב האישום, תואמת גם עדויות מתפתחות של אחרים ותואמת גם את הממצאים הפורנזיים. אם יאמין בית המשפט לעדות אייל, בצירוף הראיות הפורנזיות, יורשע הנאשם ועל כן כבר בשלב זה, ניתן לקבוע קיומן של ראיות לכאורה.
23. אביו של המנוח, סאמי חלבי, אף הוא מסר עדות דומה. העדות הראשונה ניתנה ביום 22.5.19, ביום האירוע. סאמי מתאר כי הגיע לאירוע בשלב מאוחר מהגעת ילדיו. סאמי מציין כי הגיע טנדר סקודה, ממנו יצאו שלושה או ארבעה בחורים. מצד הנהג יצא אדם עם סכין ביד, כך לדברי סאמי. סאמי מתאר "ראיתי אותו רץ לעבר דניאל ודוקר אותו בלב... אייל רץ לכיוונו של דניאל והם תקפו אותו עם אלות. היו להם שתי אלות גדולות כמו בייסבול". סאמי אינו מתאר את התגרה שלאחר הדקירה, את האירועים שלפני הדקירה, וניכר כי מדובר בעדות ראשונית, אולי אף מגמתית משהו.
24. בעדות נוספת מיום 25.5.19 מאשר סאמי כי בנו אייל היה עצבני ועל כן החליט לנסוע אחרי רכב הבנים. סאמי שב ומציין כי שלושה אנשים שיצאו מהסקודה אחזו אלות בידיהם. סאמי טוען כי ראה מישהו רץ לבן דניאל ואז ראה את דניאל שוכב על הרצפה. פאיז, אשר נסע עם סאמי, אמר לסאמי לדבריו, כי ראה סכין ביד של הבחור שנהג ברכב.
25. בעדויות מיום 26.5.19 (הודעות 14, 19) אישר סאמי כי לא ראה שהתוקפים נפצעו, וכי מאז הדקירה היה צמוד לבנו עד הגעתו לבית החולים. בעדות מיום 16.6.19 מסביר סאמי כי חשב שהדוקר הוא הנהג כי בא מכיוון הדלת של הנהג. כן מוסיף סאמי, לראשונה כי ראה את אייל מרביץ לויאם "ראיתי את אייל מכה לבחור הזה שדקר את דניאל" (שורה 27).
26. אומנם, ניתן להתרשם כי עדותו של סאמי מגמתית, לפחות בהיבט של הטלת התגרה לפתחו של צד אחד. יחד עם זאת, עדותו של סאמי מתארת בסופו של יום דקירה של הבן דניאל על ידי ויאם, וכן את העובדה כי אייל מכה את ויאם המוגדר כבחור שדקר את דניאל. עדויות סאמי מחזקות משמעותית את עדות אייל.
27. חסין מפרט מתחילת הודעותיו, את אירוע התגרה. אקדים ואומר כי הגם שחסין נחשד בהמשך כי הוא זה שדקר את המנוח, לזכותו של חסין עומדת העובדה כי מתחילת הודעותיו פירט נוכחותו באירוע, ובאופן יחסי שיתף פעולה עם החקירה.

28. בהודעה מיום 26.5.19 טוען חסין שהמנוח ואייל באו עם אלות. ריאן וויאם ירדו מהרכב של חסין

והחלה תגרה. חסין מאשר כי בשלב כזה או אחר של התגרה, ראה את אייל מרביץ לויאם באלה וצועק "**דקרת אותו**". חסין מאשר שאייל הרביץ לידו של ויאם ואח"כ לגופו. טוען שברכבו לא היו אלות, אך מאשר כי ראה בתגרה סכין שנפלה על הרצפה, היה עליה דם. חסין מתאר ומאשר כי נהג בסקודה בהלוך- בהגעה לאירוע אבל כשנמלטו ריאן וויאם לא עלה לרכב עמם. חסין מאשר שנית בהודעתו כי אייל צעק על ויאם שדקר את דניאל.

29. כבר בשלב זה, שלב מוקדם ביותר בחקירה ניתן לראות כי עדות חסין מחזקת אף היא את עדות אייל. אמנם, לא ברור מהיכן הגיעו האלות, לא כל שכן הסכין. יחד עם זאת, העדות של חסין תואמת התפתחות התגרה בהתאם לעדויות אייל, תוך שחסין מציין שאייל תוקף את המשיב, אגב צעקות כי המשיב הוא שדקר את המנוח.

30. בעדות חסין מיום 28.5.19 מפרט חסין את הרקע לסכסוך, התקשורת בין ויאם לאייל, ואף את ניסיונות חסין לתווך במחלוקת. חסין מתאר כי בתחילת הקטטה מקבל ויאם מכות מאלות (הדבר תואם את עדות אייל). חסין מתאר איך קיבל מכה בראשו (גם כאן הדבר תואם). חסין מציין כי לפתע ראה את דניאל נופל לרצפה וגם את ויאם שוכב ואייל מחזיק אלה, מכה את ויאם ואומר "אתה דקרת אותו". עדות חסין, אשר הגיע עם התוקפים, תואמת לחלוטין את האמור בכתב האישום.

31. אמנם, קיימים פרטים שחסין מעדיף להסתיר ומציין כי לא ראה אלות ברכב, אח"כ אומר "לריאן לא ראיתי" אלה, ומציין כי לא ראה סכין אצל שני האחים. יחד עם זאת, תיאור התגרה תואם לחלוטין. חסין מסרטט את זירת האירועים, וחותרם על הסרטוט.

32. עדות חסין מיום 4.6.19 תואמת עדותו הקודמת. חסין ממשיך לטעון כי לא היו אלות וכי הוא עצמו לא אחז בסכין וכי לא ראה אדם אוחז או דוקר בסכין. משמוטח בחסין כי ויאם בשלב זה מאשים אותו בדקירה, מציין חסין כי ויאם משקר, מוכן לעימות עם ויאם ומטיח בויאם.

33. ביום 7.6.19 חסין משחזר את האירועים. חסין מציין "כולם היו עם אלות" (שורה 26), אך מסרב לשייך את האלות לויאם או ריאן ("אני לא ראיתי "). משנשאל אם המשיב החזיק בידו סכין, מציין חסין "אולי לפני שנפל על הרצפה החזיק משהו ביד".

34. גרסתו של חסין לגבי ההגעה לבית החולים מאומתת ביום 13.6.19. שוב, עיקר העדות של חסין מחזקת עדות אייל, עדות סאמי, והנטען בכתב האישום.

35. סולטן אשר הגיע יחד עם ריאן, ויאם, חסין וחליל לזירה מעיד כבר ביום 25.5.19. סולטן מאשר הוויכוח המקדים בין ויאם לבין אייל. סולטן מאשר כי חסין הוא שנהג לזירה. **סולטן מאשר שלויאם היתה אלה**. עוד מאשר סולטן בעדות זו, כי חסין קיבל מכה לראשו. לאחר מכן, מתאר סולטן כי נמלט מהזירה. עד

אותו שלב של הימלטות, תיאור ההגעה, ההצטיידות באלה, והעובדה כי חסין נפגע בראשו מאלה, תואמים לחלטין כתב האישום ועדויות אייל ואחרים.

36. בעדות נוספת מיום 26.5.19 מפרט סולטן כי ויאם היה עצבני. סולטן טוען כי משפחת חלבי הגיעה עם מקלות כשברכבם לויאם היה מקל. סולטן מציין כי לא ראה סכין, ומזכיר שנית כי חסין קיבל מכה על הראש. ביום 28.5.19 חזור סולטן על עיקרי הדברים ומציין כי חליל ברח ביחד איתו. הצילומים מוצגים לסולטן והוא מזהה את מיקום הקטטה, הוא מזהה את עצמו ואת חליל עוזבים.

37. בעדות נוספת מיום 7.6.19 מכחיש סולטן קיומו של אקדח באירוע. מתאר כי חסין קיבל מכה בראש ומאז היה פסיבי והחזיק את הראש.

38. ביום 18.6.19 מעומת סולטן עם הודעה שנשלחה, לכאורה על ידו, שתוכנה "אני לא קשור לאירוע, הם דקרו אותי". סולטן מסרב להבהיר הדברים, שמות השולחים והנמנעים. יחד עם זאת, השימוש בלשון רבים, כלפי התוקפים, מלמד כי ככל הנראה הכוונה לאחים ריאן וויאם שהרי לגבי חסין לא היה נעשה שימוש שכזה.

39. ריאן אח של ויאם לא שיתף פעולה במרבית חקירותיו. עוד מיום 26.5.19 טען כי אין לו קשר לקטטה. עם זאת, ציין כי אמרו לו "הבחור שהיה לו קטטה עם אחי נפטר". ריאן לא מציין כי מדובר בבחור שהיה לו קטטה עם חסין או אחרים וטוען שלא היה באירוע, לא היה לו קשר עם אחיו ושבר את הטלפון שלו מרוב עצבים. כבר בחקירה הזו מסרב ריאן להשיב על חלק מהשאלות. עימות שמבוצע מהלך החקירה מעלה כי אייל מזהה מידית את ריאן, טוען שלקח ממנו אלה באירוע ומוסיף כי ריאן הסיע את ויאם אחרי האירוע.

40. בהודעות מיום 28.5.19, 30.5.19, 2.6.19 ו- 5.6.19 חוזר ריאן על טענתו שלא היה באירוע. מכחיש דיבר עם האמבולנס. ביום 16.6.19 מעומת ריאן עם הדברים שנאמרו בדיבוב בתא המעצר ואינו יכול להתחמק כי היה במקום האירוע. עם זאת, ריאן ממשיך שלא לשתף פעולה.

41. עדות ארז ערביד מיום 26.6.19 מציינת את חילופי הדברים בברכה טרם האירוע. ארז מתאר כי ראה את ויאם עצבני, לפי האירוע, מכה במכוניות, **ואוחז משהו נוצץ.**

42. פאיז מיחרז, ארוס של אחות המנוח, נסע עם אבי המנוח (לאחר שיצאו האחים); פאיז מתאר בעדותו מיום 22/5/19 (יום האירוע!) כי הוא זה שהציע לאב-סמי, לעקוב אחר הבנים; מאשר כי ראה רכב סקודה. פאיז טוען כי ראה מישהו עם סכין ליד דניאל, לא יודע אם לפני הדקירה או אחרי הדקירה. כשפתח את הדלת ראה "מלא דם שיוצא מהחזה של דניאל" וניסה לחסום הפצע; פאיז מסרטט את הזירה מהיום הראשון. מציין כי נשלחו לו תמונות, לרבות של המשיב ולגישתו-המשיב הוא זה שדקר את

המנוח; פאיז מגדיר את רמת הזיהוי- "בוודאות".

43. בעדות מיום 28/5/19 מפרט פאיז כי ראה את המשיב **מתקרב** למנוח עם סכין ביד; שוב מזהה פאיז את המשיב בוודאות.

44. העדות מיום 29/5/19 מצד פאיז מורכבת יותר; תחילה מציין פאיז כי ראה בנאדם עם סכין, אך לא ראה את הדקירה; פאיז מציין כי ראה את דניאל נרתע (למעשה כאילו נדקר, לכאורה). פאיז מציין במפורש כי לא ראה "את הפרצוף של הדוקר או את הדקירה עצמה". בשלב זה פאיז חוזר בו מכל הזיהוי הוודאי לו טען עד הודעה זו

45. בהודעה מיום 3/6/19 מאשר פאיז כי ראה מישהו בזירה (חסין ככל הנראה) מדמם מהראש; פאיז מכחיש כי דרס או פגע במישהו.

46. **הודעותיו הראשונות של פאיז מחזקות ביותר את גרסת התביעה**; עם זאת לא ניתן להתעלם מכך שפאיז חזר בו מהזיהוי ומצפיית הרגעים הסמוכים לדקירה

47. חליל כיוף אשר נסע עם המשיב מציין בהודעה מיום 28/5 כי בא להפריד "בין אייל ובין ויאם"; חליל מציין כי הוא "רואה את הנהג חסין חלבי הראש שלו פתוח"; חליל מאשר כי ראה את אייל מחזיק אלה, ובהמשך כי אייל רץ לכיוון ויאם; תיאור זה עולה בקנה אחד עם המתואר ע"י אייל, חסין, והמתואר בכתב האישום

48. בהודעה מיום 2/6/19 משרטט חליל את מפת הרכבים והאנשים ומאשר שאייל רב עם ויאם (ראה גם חילופי ההודעות - מוצג ע"ב בקלסר המסמכים); שוב, הדבר עולה בקנה אחד עם תיאורי כתב האישום.

49. המשיב עצמו העלה גרסה מתפתחת, אשר יש בה קשיים לא מעטים. בסוף חקירותיו כבר פנה המשיב לשימוש בזכות השתיקה וחדל להגיב.

50. תחילה, בהודעה מיום 26.5.19 טען המשיב כי נפגע מכך שדרסו אותו והיכו אותו ואינו יודע דבר. המשיב טען כי איבד את הטלפון שלו, סירב לשתף פעולה בחקירה ("אני בן אדם אילם ...") אין לי מה להגיד").

51. בהודעה מיום 3.6.19 מאשר המשיב כי שיקר בחקירתו ומאשים לראשונה את חסין חלבי שביצע את הרצח "הוא צעק והתחיל לדקור את כולם". המשיב מצטט לכאורה מפי חסין שאומר לו "שאני דקרתי אותו". אליבא המשיב מי שרצח זה חסין והוא מוכן להעיד על כך.

52. המשיב מעומת עם דברים רבים, אך מאשר שהוא זה שהוצא מהבריכה בתחילת העימות, מאשר שהיתה תגרה, מכחיש שהחזיק סכין בכלל מהלך התגרה ובסוף הדברים חוזר ל"זכות השתיקה".

53. בשורה 167 מאשר שהיתה לו אלה. משמעומת המשיב עם עדויות אחרים, חוזר המשיב להגיב "לא זוכר, לא יודע". למשיב מוצגים צילומי הזירה מרחוק, טוען שאין המדובר באותה זירה ולא היה שם.

54. בעדויות מיום 12.6.19 מסרב המשיב להגיב על מרבית השאלות וטוען שחסין שקרן. מכאן ואילך שומר המשיב על זכות השתיקה ואינו מגיב.

מסמכים ומוצגים

55. גם המסמכים המצויים בחומר החקירה מקימים תשתית ראייתית לכאורית, בעצמה מספקת והותר, להוכחת האישום.

56. המסמכים הרפואיים המתייחסים לויאם (ט) תואמים את תיאור אייל לגבי הקטטה. ראה גם נספח ק"א; מיקום הסכין ליד תחנת האוטובוס אף הוא תואם (יט). מסמך מ"ד בקלסר המוצגים מלמד כי הסכין שנתפס בזירה לכאורה תואם את פצעי המנוח.

57. מסמך לב- הודעת וואטסאפ ששימשה בסיס לזיהוי של פאיז. נספחים נז- זיהוי הסכין והאלות מוצג ע"ב מלמד על חילופי התכתובות עובר לאירוע.

58. מסמך נט- זיהוי ויאם חסן כדוקר, ע"י אייל, במפגש בתחנה.

59. מסמך ק"י- ראייה מרכזית- דנא של ויאם על קת הסכין; דם המנוח על להב הסכין; ראה חוות דעת ע"ט מיום 17/6/19

60. כן אותר דם של חסין על ראש אלה, ודנא של המנוח על ידית האלה (ראה גם קל).

61. מסמך המדובר- קכ"ט- הפרכת הודעות ריאן, אח המשיב- ריאן מאשר נוכחות בזירה, טוען ש"הם" הגיעו עם אלות, וראה חבר שלו כולו דם (כנראה חסין)

62. קמו- דוחות הובלה שערכו חסין, חליל וסולטן.

משמעות

63. ההודעות ממקמות לכאורה את המשיב עם הסכין לאחר הדקירה; חלק מההודעות ממקמות את המשיב, לכאורה, גם לפני הדקירה.
64. גרסת חסין (אשר המשיב טען כי הוא הדוקר) נמצאה לכאורה אמינה יותר- רבים אישרו את חבלתו וחלקו באירוע. חסין ביצע הובלות בניגוד למשיב.
65. הראיה הפורנזית בדבר המצאות דנא המשיב, דם המנוח, על הסכין, ומאידך דם חסין על האלה, מהווים ממצאים משמעותיים ביותר.
66. התנהגות המשיב ששמר על זכות השתיקה ככל שהתפתחה החקירה, עונה בו.
67. המשמעות המצטברת הנה כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת האישום, בעצמה ממשית ומהותית; ככל שיאמין בית המשפט לעדויות לעיל, יורשע המשיב.

טענת זיהוי האלות והבאת הסכין

68. בחומר המצוי בתיק אין תשובה חד משמעית כיצד הגיעה הסכין לזירה ומי אחז באלות עיקר מהלך הקטטה, והביאן.
69. לשניים מיוחסת עיקר החזקה באלות- לאייל (אשר אישר הדבר אך טען כי נטל האלה מריאן) ולויאם- המשיב.
70. הבאת הסכין לכאורה, לא הובררה עד תום.
71. עם זאת- סבורני כי הדבר אינו מעלה ואינו מוריד מהותית; המשיב נהג לכאורה בתוקפנות לפני, אחרי ותוך כדי האירוע (תיאורי העדים כי חבט במכוניות, תיאורי העדים באירוע ולאחריו); המשיב בחר להיכנס לאירוע, הלהיט היצרים, וחתר, פשוטו כמשמעו, לעימות לכאורה.
72. בשום שלב לא בחר המשיב, לכאורה, שלא להגיע לתגרה, לערב משטרה, או אף לנוס בתחילת האירועים (כפי שנטען שעשו חליל וסולטאן); המשיב הכניס עצמו לכאורה למצב. ממילא שאלת קיום האלות בידי משפחת המנוח, שאלת הבאת הסכין- דינה להתברר בתיק העיקרי ולא כאן.

73. מדובר בכמה וכמה דקירות שבוצעו לכאורה, והתוצאה הטרגית מדברת בעד עצמה. על כך יש להוסיף כי בצד המסוכנות הגבוהה, קיים גם חשש שיבוש (וראה דו"ח פעולה 90486012 ומזכר מיום 25/6/19 המלמד על עדים החשים מאויימים).

74. בנסיבות אלו- התנהגות המשיב עונה כי מדובר במסוכנות ברמה גבוהה, ועילת המעצר הנה גבוהה; חרף גילו הצעיר של המשיב, התנהגותו, הן באירוע והן בחקירה, מלמדים על מסוכנותו; זאת, יחד עם התוצאה הטרגית, מביאים אותי למסקנה כי במקרה דנן חלופה לא תסכון

75. אני מורה על מעצרו הממשי של המשיב עד תום ההליכים כנגדו.

ניתנה היום, ז' אב תשע"ט, 08 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.